

ДИЙ!

Дий, воловци, мои златни,
 Дий, земята да оремъ,
 Семената благодатни
 Днесъ на нея да дадемъ.
 Да прорастватъ отъ земята,
 Да завържатъ класове.
 Та на лѣто по полята
 Да се чуватъ гласове.
 Жетва съ радостъ да се сбира
 Да зазвънка сѣрпове,
 Пѣсни да кѣнтятъ въвъ шира.
 Да се вързватъ снопове.
 Дий, воловци, да ореме,
 И земята да браздимъ;
 Дий! дорде е още време;
 Дий! следъ малко ще пладнимъ.

Йорданъ попъ Илиевъ

Село въ планината

О малко пиленце подъ квачка
 е сгушило селцето.
 Ува ти се, че на десетъ крачки
 високо е небето!
 О страшни стражи — великани —
 издигатъ върховетъ.
 Олъ него, а далечъ балкани
 тятъ бѣли — снѣговетъ.
 Ява рѣката лудо тича
 въ срѣдата на селото
 въ планината съ пѣсенъ свлича
 просторитъ среброто.
 Сжитъ кжшурки тихо слушатъ
 казкитъ на вълнитъ.
 Ато въвъ чуденъ сънъ се гушатъ
 оглеждатъ къмъ звездитъ.
 Ощета залива съз отмора
 отливитъ селянци.
 Турцитъ тихичко говорятъ
 и гласятъ съ пѣсенъта си...

Кирилъ Ст. Русевъ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

— Най-малко букви има азбуката
 кавай — всичко 22 букви, а най-
 го татарската — 202 букви.
 — Първитъ банкноти сж били пу-
 си въ обръщение отъ Чингизъ ханъ.
 били рисувани на ржка.

АДРЕСИ НА ПИСАТЕЛИ

Менчо Савовъ, ул. „Царъ Самуилъ“
 — София.
 Николай Фолъ, ул. „Гургулятъ“
 — София.
 Ангелъ Каралийчевъ, ул. „Аспа-
 № 32 — София.
 Георги Райчевъ, ул. „Оборище“
 — София.
 Мамиянъ Калфовъ, ул. „Регентска“
 — София.

Чети и препоръчай в. „Ба-
 нче“ на приятелитъ си!

МОМЧЕТАТА ОТЪ ЦѢЛЪ СВѢТЪ ЛАГЕРУВАТЪ

Въ Америка, Франция, Дания, Холандия и България.

Въ далечната презокеанска Америка,
 страната на чудесата, на индийцитъ и
 на чуднитъ приключения отъ романитъ
 на Майнъ Ридъ. Въ девственитъ гори
 край езерата Ерио или Онтарио въ нѣ-
 коя хубава утринъ нѣколко тежко на-
 товарени камиони спиратъ, и отъ тѣхъ
 се изсипватъ роякъ малки американчета.

За нѣколко минути само багажитъ
 сж разтворени, ржкавитъ запретнати,
 чува се шумъ и тропотъ, чуване, рѣ-
 зане на дървета. До вечеръта, сгушено
 въ дебритъ на гората, се приютява
 малко селце отъ кафяви палатки, за-

въ Холандия,

така е и изъ тучнитъ ливади на Да-
 ния. Навсѣкжде момчетата бѣгатъ презъ
 лѣтото далечъ отъ градоветъ, всрѣдъ
 майката природа, свободни и волни ка-
 то птичкитъ, които въ ранна утринъ
 се рѣятъ изъ синьото небе. И

у насъ

има лагери. Тѣ сж устроени на опре-
 дѣлени мѣста. Единиятъ край Черно
 море и носи името „Чайка“, другиятъ
 надъ Чамъ Кория въ дебритъ на Рила
 планина и се казва „Боръ“, най-сетне



Общъ изгледъ на лагеръ „Чайка“, край Черното море при Варна

димява коминъ на кухня, пламва лагер-
 ниятъ огънь. А въ хладнитъ води на
 езерото се плискатъ момчетата и ра-
 достно се смѣятъ.

Това не е никаква чудна приказка,
 нито пъкъ история, разказана отъ
 Майнъ Ридъ. Така младитъ момчета
 въ Америка построяватъ своитъ

лѣтни младежки лагери.

Въ тѣхъ тѣ оставатъ месецъ или два.
 Радватъ се на природнитъ хубости,
 борятъ се съ природнитъ стихии, ски-
 татъ изъ горитъ, плаватъ изъ езера-
 та, работятъ, играятъ, веселятъ се или
 сж тжжни, ако нѣкога природата имъ
 надвие. Тѣхниятъ животъ е пълненъ съ
 приключения, непознати радости, съ хи-
 ляди невиджани до тогава нѣща. Тѣ
 придобиватъ опитъ, научаватъ се да
 се борятъ съ живота, да живѣятъ са-
 мостоятелно.

Но въ Америка има и други лаге-
 ри. Тѣ сж построени на опредѣлени
 мѣста, обзаведени съ всичко необхо-
 димо. Тѣ иматъ своитъ игрища, рабо-
 тилници, лодки, коне, всичко, което
 може да направи живота на момчетата
 разнообразенъ и пълненъ. Да отидемъ

въ Франция.

Въ равнинитъ край Сена или Лоара
 сжщо така въ нѣкоя хубава утринъ
 гръмватъ детски гласове, запѣватъ чу-
 кове и тесли, заиграватъ кирки и ло-
 пати. Малкитъ соколи строятъ своитъ
 лагери. Това сж деца на работници,
 които напуцатъ презъ лѣтото задиме-
 нитъ каменни градове и съ помощта
 на работническитъ организации оти-
 ватъ срѣдъ природата, кждето во-
 дятъ задруженъ животъ.

Така е

третиятъ, на столичната община, по-
 строенъ въ красивата долина на Ис-
 кроветъ, носи името на нашия планин-
 ски първенецъ — „Рила“. Първитъ два
 сж организирани отъ младежкитъ хри-
 стиански дружества въ България.

Въ тѣзи наши лагери момчетата жи-
 вѣятъ на палатки. Всѣка палатка е ед-
 но малко семейство, което си има своя
 баща — съветникъ и своитъ седемъ
 деца. Тѣ всички водятъ задруженъ жи-
 вотно — заедно сж въ работата и иг-
 рата, въ грижитъ и радостъта. Про-
 грамата на лагера се отличава съ свое-
 то разнообразие и свобода. Презъ
 всичкото време лагеруващитъ се гри-
 жатъ за устройството на своето обще-
 житие и редовния му животъ. Всѣки
 день тѣ извършватъ своята трудова,
 при която почистватъ лагера, помагатъ
 въ кухнята за приготвянето на хранатъ,
 чистятъ фенеритъ, носятъ вода и дър-
 ва, подреждатъ палаткитъ си.

Но едновременно съ това тѣ игра-
 ятъ до насита. Всички възможни и
 полезни игри сж на разположението
 имъ. Отъ лагера често предприематъ
 експедиции по суша и вода, взели
 своята специална походна палатка, су-
 рово месо и зеленчукъ.

Лагеритъ сж малки общини отъ
 момчета, които си иматъ своята упра-
 ва, своя сждъ, общи събрания, спор-
 тенъ съветъ и пр. Всички взематъ уча-
 стие въ подреждането на общия жи-
 вотно и сж горди, че тѣхнитъ мнения
 се взиматъ предвидъ отъ всички.

Мжчно се забравя лагера. Дълги
 години той живѣе въ сърдцата на мом-
 четата и тѣ си спомнятъ за хилядитъ
 хубави нѣща, преживѣни въ него.

Цѣти Ивановъ